

[Erling Christensen]

Hovedsynspunktet var, at Folketinget og regeringen – altså staten – slet ikke behøvede at påtage sig ansvar og pligter i den forbindelse. Selvfølgelig kan dygtige kommunale medarbejdere klare hverdagens almindelige rednings-, brand- og miljøopgaver, det skal de også gøre fremover, og kommunerne skal derfor også fortsat bære de økonomiske byrder herfor. Ansvar for reglerne og dermed for dimensioneringen skal derimod fastlægges her i Folketinget, ligesom vi også har ansvaret for indholdet af det, jeg vil kalde totalberedskabet, som skal være klar til indsats i katastrofe-, krise- og krigstid.

I denne lange proces har vi ikke været i tvivl om, at forlængelsen af varslingsperioden ville betyde, at vi kunne nedsætte beredskabsniveauet, og dermed har vi også sagt, at der kunne ske besparelser. Hovedparten af besparelserne kommer derfor fra nedlæggelsen af den såkaldte K-værnepligt, som er den væsentligste af de ændringer, der sker med vedtagelsen af dette lovforslag. Den længere varslingsfrist på 2-3 måneder giver mulighed for at uddanne det nødvendige mandskab i tilfælde af krise eller krig. Ifølge forslaget vil dette mandskab være til rådighed i 10 år efter indførelsen af den nye ordning om rådighedspligt og muligheden for deltagelse i et kort kommunalt kursus sammen med de frivillige organisationer, som herved får forøgede muligheder for at få flere medlemmer. Staten betaler den korte uddannelse, og bevillingerne til Civilforsvarsforbundet røres ikke. Taget som helhed ønsker Socialdemokratiet en fortsat aktiv og ønageret frivillig deltagelse i vort redningsberedskab.

Det næsten enstrengede fredstidsberedskab må siges at være det naturlige grundlag, den naturlige basis for de krise- og krigsmæssige opgaver. Når alle politiske partier har indgået en fælles aftale om det civile beredskab, bygger beredskabet på et solidt og bæredygtigt grundlag. Dette grundlag styrkes endvidere ved, at alle kommuner skal oprette en beredskabskommission, så man også får ansvar og pligter i alle lokalområder.

Den nye beredskabsstyrelse skal nu hjælpe ministeren med at udfylde lovens mange bemyndigelser. Jeg er glad for tilsagnet om, at ingen skoler og ingen kaserner vil blive nedlagt, og at ingen vidtrækkende bemyndigelser kan gennemføres, uden at der har været nye forhandlinger mellem alle partier.

I Socialdemokratiet er vi glade for det udmærkede resultat, der er opnået, og vi forventer, at loven kan træde i kraft fra nytår.

Jens Jørgensen (KF):

Det er et meget stort arbejde, der har stået på over en årrække, som danner grundlaget for den nye beredskabslov, der er til førstebehandling i Folketinget i dag.

Jeg vil sige med det samme, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget. Som den forrige ordfører også var inde på, har vi bøjet en række synspunkter og nærlæst en lang række papirer, som interesserede organisationer og myndigheder har fremsendt til os. På denne måde har vi i fællesskab fundet frem til et godt grundlag, som vi er glade for.

Da man i sin tid gik i gang med at diskutere beredskab, var der ikke skygge af tvivl om, at man gik ud fra de erfaringer, man gjorde i besættelsesårene 1940-45. Men samtidig med udviklingen i samfundet siden da er der blevet en langt klarere forståelse for, at beredskabet i bredeste forstand også har andre opgaver. Det drejer sig ikke bare om at slukke brande eller yde decideret katastrofehjælp af den næsten klassiske type, vi har kendt gennem det meste af dette århundrede, men også om at afhjælpe katastrofer af miljømæssig karakter.

Jeg synes, det er godt, at hovedformålet med den nye beredskabslov er at sammenlægge civilforsvar og brandvæsen og skabe den enstrengede og integrerede struktur, som efter min opfattelse er en forudsætning for, at man kan skabe et effektivt system, som er bevidst over for enhver form for ressourcer i samfundet og udnytter dem på en god og fornuftig facon.

Det Konservative Folkeparti har endvidere hæftet sig ved, at ministerens lovforslag giver udvidede muligheder for, at redningsberedskabet kan yde bistand i udlandet i fredstid. Jeg tror, de fleste erkender, at det selvfølgelig kan være meget godt at være sig selv nok, men det er nok ikke en betragtning, der kan bære ret mange minutter, hverken nationalt eller internationalt. Man skal tage hensyn til, at vi er en del af en større verden og har nogle forpligtelser, og jeg kan sige til indenrigsministeren, at vi er glade for, at dette element også er kommet med.